

L'entrevista
Manuel Almedro Psicòleg

David Castillo

“L'important del xamanisme és la manera de comprovar-lo”

Quina és la idea genèrica d'un xaman?

Per dir-ho senzill, és un home-medicina. El xaman és la persona capaç d'anar a altres nivells de la realitat, on els altres no arribem.

Quin és el propòsit?

El xaman pot viatjar a altres nivells de la realitat amb un propòsit fonamental de curació. És una mica difícil de concebre perquè hem de començar per assumir que hi ha diferents nivells de realitat. La realitat no és una matèria purament mecànica.

Com viatja?

Amb el suport de plantes i d'exercicis. No és per una única via

Vostè és doctor en psicologia, que és una branca de la filosofia. No arriba a aquests coneixements per la via de l'esoterisme, oi?

Sé que per a gent racionalista, com nosaltres, tot aquest procés és difícil de definir. Des de ben petit em vaig sentir atret pel món dels indis americans. L'esoterisme no m'interessa i, com diuen els mateixos xamans, l'important del xamanisme és la manera de comprovar-lo. Hi has d'anar i comprovar que és veritat. No crec en suposicions màgiques.

Per què va iniciar la recerca?

Sóc psicòleg de formació i de professió. Quan he volgut anar més enllà m'he trobat un nivells de realitat que són transracionals.

Què hi ha més enllà?

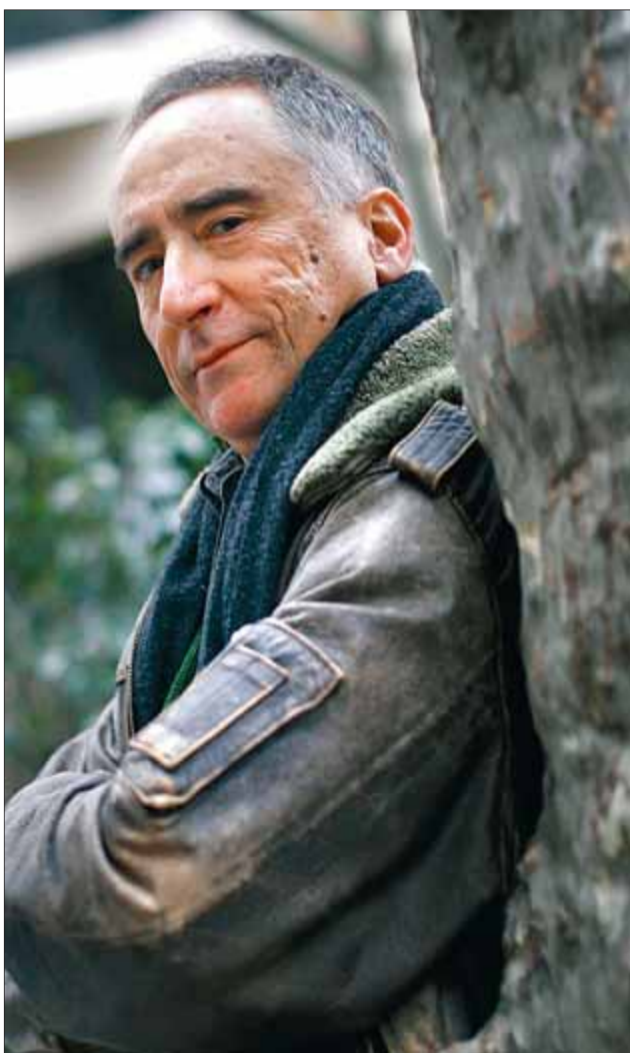
Des del punt de vista occidental s'està parlant de mons de consciència, anar on viatja la consciència. Hi ha investigadors importants treballant en aquest àmbit. El coneixement que la psicologia actual s'està proposant és anar a les fonts, cap a la saviesa antiga, la que hem perdut en el nostre desenvolupament.

Va viatjar a Amèrica de jove per introduir-se en la cultura del indi.

L'any 1980, amb els estalvis, vaig viatjar per primer cop cap a Amèrica. Una de les primeres persones que vaig conèixer es deia Don Patricio, que va morir abans d'ahir amb més de cent anys d'edat. Estic emocionat perquè em va recordar abans de morir. La família va creure que havia mort hores abans, però va tornar per explicar-los que havia fet un primer viatge per saber on aniria a parar.

Què em vol dir?

El coneixement dels indis desafia el que per a nosaltres és la realitat. Hem de preparar-nos.

RUTH MARGOT

PERFIL Quan el vaig conèixer signava els seus discos com a Almen TNT i era un dels renovadors d'una escena barcelonina idiotitzada per la salsa. Trenta anys després, Manuel Almedro és psicòleg clínic, amb una important bibliografia al darrere. Els seus últims llibres, publicats per Kairós, són *Psicología y psicoterapia transpersonal* i *Chamanismo. La vía de la mente nativa, un interessant assaig sobre els ancestres de la humanitat i les seves vies de coneixement espiritual i físic*.

Per què ens hem de preparar?

Perquè al final hi ha la mort. Hem d'aprendre a saber sortir d'aquesta hipnosi que hem creat al voltant de la vida. Ho he trobat quan treballava amb gent que està en procés de mort.

A què es refereix?

A les persones que se senten a prop de la mort com a conseqüència de malalties terminals. S'interroguen per aquesta recerca, per plantejar-se la vida de manera diferent.

Quin és el sentit de la vida?

Prendre consciència a través de les preguntes de sempre, les que es va fer Sòcrates: "Coneixent-te a tu mateix, coneixeràs l'univers". Són respostes que no es poden donar mitjançant el racionalisme. Veiem una taula i ens adonem que és un moble, amb les seves utilitats, però estem parlant del misteri.

Quina és la via per conèixer-te a tu mateix?

Si utilitzem el xamanisme, diríem que el primer que cal és fer una neteja de tu mateix. Idèntic als místics. Hi ha una correlació entre els místics i els xamans. Si no et neteges les ulleres per veure la realitat sempre la veuràs amb totes les herències que has rebut.

També tracta la relació amb les drogues en relació amb la seva joventut a Barcelona.

Sí, és la nostra joventut, però l'actual també hi està molt ficada. Treballo en la psicologia clínica i entre els problemes que trobem hi ha el de les relacions amb la droga o com se la vulgui anomenar: uns parlen de substàncies, altres d'enteògens (Déu dintre de nosaltres), hi ha qui parla de cultura psiconàutica.

“Si no et neteges les ulleres per veure la realitat, sempre la veuràs amb totes les herències que has rebut”

Amb quin es queda?

Prefereixo parlar d'animonàutica. Les drogues a Barcelona van arribar als anys setanta d'un dia per l'altre. En vaig sentir parlar per primer cop quan estudiava el primer curs de psicologia a la universitat. Primer va ser l'haixix. El que em va estranyar va ser la sobtada arribada de l'heroïna, que havia vist pocs mesos abans a Amsterdam i a Christiania, la comunitat independent de Copenhagen. Em va sorprendre que en pocs mesos arribés a Barcelona. L'heroïna va tenir una entrada imparable.

Per què ha tingut tanta acceptació?

El primer viatge amb heroïna suposa un viatge directe al nirvana. El primer, per als restants has de pagar un peatge molt car. A més, provoca addicció, però en aquell moment ningú no en sabia res. No hi havia informació i això en va fer estendre molt el consum.

I ara amb la informació, què?

L'heroïna pràcticament ha desaparegut, a causa de la seva perillositat, però ens trobem davant una gran expansió de la cocaïna. Així com l'heroïna és com anar a un nirvana ràpid, la cocaïna dona molt poder a qui la pren, i és cara. Terrible.

EN SÍNTESI

Eslògan ateu

Marçal Sintes

Periodista i professor de la URL

La Unió de Ateus i Librepen-sadores i Ateus de Catalunya han anunciat que dilluns en-degaran, a Barcelona i tot

recollint una iniciativa que va començar a Londres, una microcampanya en un parell d'autobusos amb l'eslògan següent: *Probablement, Déu no existeix. Deixa de preocupar-te i gaudeix la vida*. Més enllà del curiós "probablement", la part de l'oració que més em sobta és la segona: "Deixa de preocupar-te i gaudeix la vida". Perquè en comptes de coherència hi trobo dislocació. Vull dir que aquests senyors estan convençuts que creure en déu –se suposa que en qualsevol déu, perquè no especifiquen– genera una inevitable pressió psicològica i un malestar vital insuportables. El creient seria, si els fem cas, un senyor o senyora capficat, angosat per la culpa, amargat... i bastant ruc, perquè s'ho passa malament, molt malament, segons la propaganda, sense que ningú l'hi obligui. Contràriament, la meua impressió és que molts, apostaria que la majoria, d'ésser humans desitgen omplir la seva vida de sentit i de certa transcendència. Alguns ho aconsegueixen mitjançant la religió, la que sigui, i altres per infinitat de vies diferents. És la forma en què la persona –també la persona atea– combat l'ombra de l'absurd que la mort projecta sobre la vida. Vull dir que la preocupació, l'angoixa fins i tot, és prèvia i radicalment humana. L'eslògan es tanca amb l'exhortació "gaudeix la vida" com si això fos impossible per als creients o, encara pitjor, com si no creure en cap déu desemboqués automàticament en una ètica de barra lliure, en la línia d'aquell celebrat "folleu, folleu que el món s'acaba". I és que dir-se lliurepensador no és garantia de pensar bé, ni tan sols de pensar regular.

m.sintes@hotmail.com